

บทที่ 4

การอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย กับความคิดสร้างสรรค์

ผู้วิจัยแบ่งการศึกษาออกเป็น

1. การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่มตัวอย่าง
2. การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกับความคิดสร้างสรรค์
3. การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า

1. ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความคิดแคล่วคล่องกับความคิดยืดหยุ่น ความคิดแคล่วคล่องกับความคิดริเริ่ม และความคิดยืดหยุ่นกับความคิดริเริ่มของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่านักเรียนที่มีความคิดแคล่วคล่อง จะเป็นผู้ที่มีความคิดยืดหยุ่น และมีความคิดริเริ่ม และนักเรียนที่มีความคิดยืดหยุ่น จะเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่ม
2. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย กลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ มีความคิดสร้างสรรค์ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย สูง ปานกลาง และต่ำ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นค่าสหสัมพันธ์ของกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระดับปานกลางกับความคิดสร้างสรรค์ในลักษณะความคิดแคลวคล่อง มีความสัมพันธ์ในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งอาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระดับปานกลางมีความคิดแคลวคล่องน้อย แต่อย่างไรก็ตาม ไม่อาจกล่าวได้ว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกับความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กันอย่างแท้จริง

ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกับความคิดสร้างสรรค์ จากตัวอย่างประชากรกลุ่มนี้ สรุปได้ว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งการวิจัยนี้ขัดแย้งกับการวิจัยของ บัลด์วิน¹ ที่ว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จะก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ การที่ผู้วิจัยค้นพบในลักษณะเช่นนี้ ไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า

1. มีสหสัมพันธ์ทางบวกระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกับความคิดสร้างสรรค์

2. มีความแตกต่างระหว่างความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย กลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ

¹ Baldwin loc cit.

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังนี้

1. ในการสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ใช้การสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูที่ได้รับจากบิดามารดาเท่านั้นไม่ได้ใช้วิธีอื่น ๆ อีก เช่น ไม่ได้ใช้การสังเกตพฤติกรรมระหว่างบิดามารดากับบุตร เพื่อจะได้เป็นการยืนยันว่านักเรียนได้รับการอบรมเลี้ยงดูมาตรงตามที่ตอบหรือไม่ อีกประการหนึ่งการที่ให้นักเรียนทำแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ อาจได้ผลไม่ดีเท่าการสังเกตพฤติกรรมจริงก็ได้ เพราะจากการศึกษาของบัลด์วิน² ที่พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกับความคิดสร้างสรรค์นั้น ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสังเกตการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา และสังเกตพฤติกรรมที่เด็กแสดงออก ในลักษณะนี้อาจได้ข้อมูลที่แม่นยำยิ่งขึ้น ดังนั้นการที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเด็กนักเรียนฝ่ายเดียว อาจทำให้ได้ข้อความตอบบางส่วนที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง เพราะเป็นไปได้ว่าเด็กบางคนจำลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาผิดจากความเป็นจริง หรืออาจไม่ตอบตามความเป็นจริงก็ได้ ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลผิดพลาดไป

2. เกี่ยวกับลักษณะของแบบสอบถาม

2.1 ลักษณะคำตอบที่ให้เลือกในแบบสอบถามกำหนดเป็นความถี่ที่ใกล้เคียงกันมาก เช่น ทุกครั้ง เกือบทุกครั้ง เป็นบางครั้ง นาน ๆ ครั้ง ไม่เคยเลย อาจยากต่อการที่เด็กจะประเมินได้

²Baldwin loc cit.

2.2 ลักษณะของแบบสอบถามนี้ ได้ให้ความหมายของการอบรมเลี้ยงดู ในลักษณะของการสนับสนุนให้แสดงความคิดเห็น การให้สิทธิเสรีภาพแก่บุตรและการ ให้ความอบอุ่น ซึ่งอาจจะเป็นความหมายที่กว้างเกินไป เพราะในลักษณะของการ ให้ความรักความอบอุ่นควรจัดอยู่ในลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก และจากการ วิจัยของวินิจ เกตขำ³ ก็พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักไม่มีความสัมพันธ์กับ ความคิดสร้างสรรค์ ดังนั้นการที่ผู้วิจัยนำการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักความอบอุ่นมา จัดอยู่ในการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย อาจก่อให้เกิดข้อผิดพลาดขึ้นได้

3. เกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างประชากร

ผู้วิจัยไม่อาจควบคุมกลุ่มตัวอย่างที่ทำแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบ ประชาธิปไตย และแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ได้คือพอ เพราะผู้วิจัยได้รับอนุญาต จากโรงเรียนให้เก็บข้อมูลเฉพาะในเวลาเย็น ที่โรงเรียนใกล้จะเลิกแล้ว ซึ่งเป็นช่วง เวลาที่นักเรียนเบื่อหน่ายต่อการที่จะให้ความร่วมมือแล้ว เพราะนักเรียนได้เรียนมา ตลอดวัน นักเรียนจึงอาจไม่ตั้งใจทำแบบสอบถาม และแบบทดสอบเท่าที่ควรทำให้ ผลที่ได้คลาดเคลื่อนไปบ้าง อีกประการหนึ่งนักเรียนได้รับการขอร้องให้ทำข้อมูลใน การวิจัยโดยไม่เห็นคุณค่าที่จะเกิดขึ้นสำหรับตน นักเรียนจึงอาจไม่ให้ความร่วมมือเท่า ที่ควร

³วินิจ เกตขำ , เรื่องเดิม.

สรุปผลการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจาก
สาเหตุดังกล่าวดังนี้